

La tortuga solitària

Crònica d'una visita a l'antic camp de golf de Montjuïc

|| Jesús Martínez

Els terrenys del Club Natació Montjuïc («*Família, natura i esport*») en què es jugava a golf, i ja en desús, han estat adquirits per la Fundació Damm («*Formem persones per al futur*»), lligada a la marca cervesera.

El vicepresident de la Fundació Damm i president del Club de Futbol Damm, Ramon Agenjo, i el president del Club Natació Montjuïc, Jaume Roca, van signar el contracte al gener passat.

La nota de premsa difosa als mitjans especificava: «La nova ciutat esportiva de la Fundació Damm serà obra conjunta dels estudis d'arquitectura barcelonins Max de Cusa i Hiha Studio. Les noves instal·lacions tindran una superfície de 30.000 m², distribuïts en dos camps polivalents de futbol 11 –un dels quals es podrà dividir en dos camps de futbol 7– i dos edificis. L'edifici principal acollirà les oficines del Club de Futbol Damm, a més dels serveis mèdics, gimnàs, vestuaris de camp principal i sala d'estudis, per donar continuïtat a la formació acadèmica dels jugadors. En el segon edifici, situat entre els dos camps, s'ubicaran altres vestuaris, les graderies –amb capacitat fins a 550 espectadors– i una àrea de restauració de 100 m²».

Els responsables opinen que en el 2023 ja estarà operatiu.

Història

En els noranta, a les instal·lacions del Club Natació Montjuïc s'entrenava l'equip de futbol americà Barcelona Dragons, de la *World League of American Football*. El veí de Mare de Déu de Port Iván Imbernón va jugar en els Dragons com *line-backer*, darrere de la línia defensiva.

Els xavals de l'institut Montjuïc, al car-

C
CRÒNICA

“La fullaraca, les males herbes i els amarants li donen un aspecte de jungla africana, amb embullats tortuosos i mala herba en estat de gràcia”

rer Cisell, es desplaçaven fins al camp de gespa acabada de tallar. Les classes de gimnàstica es convertien en una festa de *touchdowns*, cascos i muscleres.

Degradació

Si Iván Imbernón tornés al Club Natació Montjuïc per córrer unes iardes, es quedaria de pasta de moniato. Res queda, ni tan sols la glòria dels temps en què les pistes es van convertir en camp de golf, en la primera dècada del nou mil·lenni.

La naturalesa creix en estat salvatge en diverses hectàrees delimitades pels carrers Ferrocarrils Catalans, Can Clos, Polvorí i Foneria, i al costat del niu de rates de la ruïnosa fàbrica La Bòbila –segurament l'últim gran terreny de Barcelona pendent de reestructuració.

A un pas de la piscina coberta, i de la barana de la zona de descans, una reixa trencada dona pas a on abans es practicava el futbol americà i el golf. Reixa de ferro forjat amb puntes de llança. Tancada i trencada. A les pilastres, els fanals caiguts, que no donen llum.

En els límits del camp, la malla protectora s'ha després, s'ha foradat i s'ha descosit. Una xarxa de poliamida que ja no resisteix el pas del temps i que aparenta la teranyina sedosa en una pel·lícula de Tarzan.

La fullaraca, les males herbes i els amarants li donen un aspecte de jungla africana, amb embullats tortuosos i mala herba en estat de gràcia.

Al llac, d'uns trenta metres quadrats, les aigües putrefactes s'han entollat, recer de colibrís, sangoneres i la tribu d'insectes que habiten els aiguamolls. Prenent el sol, una tortuga perduda, tan gran com una cassola, pots ser una mascota abandonada per algun veí dels encontorns. Sense immutar-se, la tortuga no es commou per la floresta, la deixadesa i el seu entorn.

Els rètols amb les paraules «Golf Montjuïc» amb prou feines es poden llegir. L'heura els ha tapat, fins i tot ha amagat el logotip amb la torre veneciana de Plaça d'Espanya. Va caure la pàgina web golfmontjuic.com, tot i que encara es trobi en el ciberespai informació no actualitzada: «Informació del camp de golf: nou forats il·luminats. Obert tot l'any. Il·luminat, *driving range*. *Putting green*. Botiga especialitzada en *Callaway*, lloguer de pals i carrets».

Tot es va esfumar, com per efecte d'un cataclisme còsmic o un terratrèmol o una bola de foc.

Rotllos de gespa artificial aspres al tacte, durs com les pedres fredes.

Habitants

A un dels costats, des d'on practicaven golf els aprenents del nou *swing* de Tiger Woods, matalassos greixosos. Les casetes de ciment han estat ocupades.

En algun punt, roba estesa.

Darrere d'algun vidre, el maniquí rubicund que acollona al visitant, i que recorda un d'aquests *thrillers* d'Hitchcock. Els ulls del maniquí cobren vida per moments.

En un lateral, els antics rètols: «vestuaris home-dona» i «recepció». A dalt, la pancarta de la botiga Mundogolf, bruta i desclavada.

Restes d'un naufragi que va tenir diverses fases.

El 2014, Golf Montjuïc va renovar les instal·lacions: «Amb motiu del 70è aniversari de Club Natació Montjuïc, i coincidint amb la Diada del Soci 2014, aquest diumenge passat s'ha celebrat un esdeveniment a Golf Montjuïc que ens ha revelat la posada en marxa del projecte per a la completa transformació d'aquest emblemàtic *driving range* de Barcelona».

El 2021, de tot això només queda una tortuga solitària. ■